

[Brøndlund Nielsen.]

at forstå, at jeg i fredags tog meget sent her fra huset og som følge deraf nåede at få dels lovforslaget, dels de to ret fyldige betænkninger, der danner grundlag for det. Det er jo et ret omfattende arbejde; det fremgår af det store antal møder, som udvalget, der har forberedt denne lovændring, har afholdt.

Det er sådan i venstre, at vi har mange mennesker, der er vældig aktive i skolestyrelsesarbejde. Vi har megen debat og interesse omkring disse ting i vort parti, og derfor er det svært for os sådan lige i løbet af en pinse at afklare vores stilling til de mange, mange enkeltheder, der er i dette forslag.

Måske kan det umiddelbart give det indtryk, at det er en række mindre enkeltheder, men man kan ikke afvise, at der er en række principielle linjer i det. Jeg nævner f. eks. spørgsmålet om skolekommissionernes fremtid. Skolekommissionerne foreslås jo ikke afskaffet, men i og med at de skal have en repræsentation fra kommunalbestyrelsen og kulturudvalget og ifølge udvalgets forslag også den samme formand som kulturudvalget, må man sige, at deres selvstændighed bliver stærkt begrænset, og at der derfor bliver et principielt spørgsmål om deres fremtidige stilling. Jeg har dog bemærket, at ministeren selv ikke ønsker at gå hele denne vej, men det viser vel nok noget om de problemer, der er i hele spørgsmålet, som det er lagt op i lovforslaget. Det er vel også typisk, at ministeren selv har fået det så sent, at det ikke har været muligt at få indarbejdet de synspunkter, ministeren har.

Vi kan nok ikke konkludere andet, end at det er noget, der må give anledning til mange overvejelser i udvalget, og i den forbindelse må så også afvejes spørgsmålet om den kommunalt valgte repræsentation til skolenævn.

Vedrørende andre enkeltheder i forslaget kan jeg sige, at vi umiddelbart er lidt skeptiske over for planerne om den fremtidige styrelse af gymnasiet. Sammensætningen af det styrende organ minder i betænkelig grad om noget tilsvarende ved de højere uddannelser, der har givet anledning til dårlige erfaringer.

Vi er positivt indstillet over for en rationalisering i styrelsen af voksenuddannelserne.

Jeg skal ikke sige mere om forslaget. Når det har været, som det har, mener jeg trods alt, vi må anerkende, at ministeren har fremsat det på nuværende tidspunkt, sådan at det kan give anledning til debat blandt folketingets medlem-

mer, i udvalget og ude omkring her i sommer. Men man kan jo godt, når man beskæftiger sig med disse undervisningsspørgsmål, sige, at man kunne få indtrykket af, at de forfatningsmæssigt instituerede organer er et besværligt omsvøb. Nu har vi i sidste uge hørt, hvordan et par store organisationer har truet og klaget over, at vi ikke uden videre ville vedtage det, som de var blevet enige om med hinanden, og nu får vi her forelagt et forslag, hvorom et udvalg har holdt, jeg tror 35 eller 38 møder og forberedt det, og så forudsættes det altså, at vi temmelig hurtigt kan få det gennemført. Det er ikke helt let, men vi tilsiger fra venstre at deltage i dette arbejde med interesse og aktivitet.

Gerda Møller (KF):

Egentlig burde man jo afvise at behandle et forslag, som man har fået i fredags. Når man tager alt det arbejde, der er herinde i tinget, og ikke mindst de undervisningsudvalgsforslag, der har været til behandling, i betragtning, har man faktisk ikke tid til at gå ind i dette forslag.

Vi kender jo baggrunden for det fremrykkede tidspunkt, og derfor vil vi heller ikke være så uelskværdige, at vi ikke vil behandle lovforslaget. Men man kan jo nok undre sig over, at det ikke er lykkedes at få udvalget, der har haft over 2 $\frac{1}{4}$ år til arbejdet, til at komme med sin betænkning så tidligt, at vi også her i folketinget kunne få god tid til at behandle forslaget. Udvalget må jo lige så vel som vi andre have vidst, at der er noget, der hedder kommunevalg i 1978, og at man af hensyn til det og til de forskellige bekendtgørelser og cirkulærer, der skal skrives, burde have haft dette lovforslag vedtaget i denne samling.

Der har, som andre ordførere har været inde på, været meget kort tid. Den betænkning, vi har fået, er på ikke mindre end 183 sider. Bilagene til den er på 132 sider, og selve lovforslaget omfatter 80 paragraffer, så det har heller ikke været muligt for os i det konservative folkeparti overhovedet at behandle det i gruppen, det har der slet ikke været tid til. Jeg har ikke sat mig dybere ind i forslaget, og jeg har heller ikke kunnet nå at indhente synspunkter hos de mennesker, som skal arbejde under loven.

Ministeren siger i sin fremsættelsestale, at hun vil tage hensyn til de kommentarer, som måtte fremkomme i forbindelse med førstebehandlingen i dag. Jeg beklager ikke at kunne bidrage nævneværdigt på nuværende tidspunkt, men jeg vil da udtrykke min tilfredshed med,